

Donderdag, 22 mei 2008

5. dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan de wetgevingswerkzaamheden te hervatten ten behoeve van het aannemen van een wetgevingsinstrument ter uitvoering van artikel 9 van het Verdrag binnen de Europese Unie, aangezien deze laatste overgebleven pijler nog niet volledig is omgezet in communautaire wetgeving; verwelkomt het plan van de Commissie om in juni 2008 een conferentie te organiseren over toegang tot de rechter teneinde de wetgevingswerkzaamheden binnen de Gemeenschap een verdere impuls te geven;
6. verzoekt de Commissie en de lidstaten de samenhang en de banden met andere relevante internationale organisaties en verdragen, met name het Protocol van Cartagena inzake bioveiligheid, te verbeteren; beschouwt het Verdrag van Aarhus echter als het geschikte forum voor beraadslaging over horizontale beginselen van toegang van het publiek tot informatie, inspraak en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden;
7. verzoekt de Commissie de overheden in de lidstaten het goede voorbeeld te geven met de strikte tenuitvoerlegging van het Verdrag van Aarhus;
8. dringt er bij de landen die dit nog niet hebben gedaan op aan het Verdrag van Aarhus en het Protocol betreffende registers inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigende stoffen te ratificeren en andere landen buiten de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties te stimuleren partij bij het Verdrag te worden;
9. is van mening dat leden van het Europees Parlement die deel uitmaken van de EG-delegatie een essentiële bijdrage dienen te leveren en verwacht derhalve dat zij zonder spreekrecht toegang krijgen tot de coördinatiebijeenkomsten van de EU in Riga;
10. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regeringen en parlementen van de lidstaten en het secretariaat van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties, met het verzoek deze onder alle partijen bij het Verdrag buiten de EU te verspreiden.

Gegeven gevolg op de Verklaring van Parijs van 2005 over de doeltreffendheid van de hulp

P6_TA(2008)0237

Resolutie van het Europees Parlement van 22 mei 2008 over het vervolg op de Verklaring van Parijs van 2005 over de doeltreffendheid van de hulp (2008/2048(INI))

(2009/C 279 E/22)

Het Europees Parlement,

- gelet op artikel 177 van het EG-Verdrag,
- gezien de Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement getiteld „EU-gedragingscode inzake de taakverdeling binnen het ontwikkelingsbeleid” (COM(2007)0072),
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 23 mei 2007 over de handelsgebonden hulpverlening van de Europese Unie ⁽¹⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 28 september 2006 over Meer en beter samenwerken: het pakket 2006 inzake de doeltreffendheid van de bijstand van de EU ⁽²⁾,
- gezien de Mededeling van de Commissie getiteld „EU-bijstand: meer, beter en sneller helpen” (COM(2006)0087),
- gezien de Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement getiteld „De Europese ontwikkelingshulp doeltreffender maken: een gemeenschappelijk kader voor het opstellen van de nationale strategiedocumenten en de gezamenlijke meerjarenprogrammering” (COM(2006)0088),

⁽¹⁾ PB C 102 E van 24.4.2008, blz. 291.

⁽²⁾ PB C 306 E van 15.12.2006, blz. 373.

Donderdag, 22 mei 2008

- gezien de Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement getiteld „Ontwikkelingsfinanciering en effectiviteit van de hulp — Uitbreiding van de EU-hulp 2006-2010” (COM(2006)0085),
  - gezien de Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement getiteld „Sneller vorderingen boeken om de ontwikkelingsdoelstellingen van het millennium te bereiken — Financiering met het oog op de doeltreffendheid van ontwikkelingshulp” (COM(2005)0133),
  - gezien de Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement en het Europees Economisch en Sociaal Comité „Samenhang in het ontwikkelingsbeleid — Sneller vorderingen boeken om de millenniumdoelstellingen voor de ontwikkeling te bereiken” (COM(2005)0134),
  - gezien de Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement getiteld „Omzetting van de Consensus van Monterrey in de praktijk: bijdrage van de Europese Unie” (COM(2004)0150),
  - gezien de gemeenschappelijke verklaring van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, in het kader van de Raad, het Europees Parlement en de Commissie betreffende het ontwikkelingsbeleid van de Europese Unie: De Europese consensus (de Europese consensus inzake ontwikkeling), die op 20 december 2005 werd ondertekend ⁽¹⁾,
  - gezien de Verklaring van Rome betreffende harmonisatie die op 25 februari 2003 werd aangenomen na het Forum op hoog niveau over harmonisatie in Rome, en de Verklaring van Parijs over de doeltreffendheid van de hulp (Verklaring van Parijs), die op 2 maart 2005 werd aangenomen na het Forum op hoog niveau over harmonisatie en afstemming voor de doeltreffendheid van de hulp in Parijs (Forum op hoog niveau in Parijs),
  - gezien resolutie A/RES/55/2 van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (VN) over de Millenniumverklaring van de VN,
  - gezien de Consensus van Monterrey, die werd aangenomen tijdens de internationale VN-conferentie over de financiering van ontwikkeling van 21-22 maart 2002,
  - gezien de belangrijkste conclusies en aanbevelingen van de Commissie voor ontwikkelingsbijstand (Development Assistance Committee — DAC) van de Organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling (OESO) in de Peer Review 2007 van de Europese Gemeenschap,
  - gezien de belangrijkste bevindingen in de studie „How effective is EU Aid on the ground”, die zijn Commissie ontwikkelingssamenwerking in 2007 heeft laten uitvoeren,
  - gezien het Verslag van de Verenigde Naties over de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling in 2007,
  - gelet op artikel 45 van het Reglement,
  - gezien het verslag van de Commissie ontwikkelingssamenwerking (A6-0171/2008),
- A. overwegende dat de huidige bijzondere aandacht voor de doeltreffendheid van de hulp heeft geleid tot de conclusie dat de ontwikkelingshulp onvoldoende functioneert door een gebrekkige coördinatie tussen donoren en het bestaan van te veel projecten en programma's met verschillende procedures,
- B. overwegende dat deze situatie van onvoldoende resultaten leidt tot een geringe eigen inbreng, minder doeltreffende programma's en ontwikkelingslanden die worden overstelpt met eisen van donorlanden, een scheiding tussen zogenoemde „favorieten” en „stiefkinderen” van donorlanden en verwaarlozing van vitale sectoren, waaronder gezondheidszorg, onderwijs en emancipatieprogramma's,

(¹) PB C 46 van 24.2.2006, blz. 1.

Donderdag, 22 mei 2008

- C. overwegende dat de EU meer dan de helft van alle officiële ontwikkelingshulp (Official Development Assistance — ODA) ter wereld verstrekt, dat zij de meest doeltreffende donor kan worden en dus op internationaal niveau een leidende rol op zich zou moeten nemen om te bevorderen dat de hervormingen plaatsvinden die nodig zijn om de doeltreffendheid van hulp te verbeteren,
- D. overwegende dat uitbanning van armoede het belangrijkste doel van het ontwikkelingsbeleid van de EU is in het kader van de nieuwe hulparchitectuur en dat daarmee de millenniumdoelen voor ontwikkeling (Millennium Development Goals — MDG) moeten worden bereikt,
- E. overwegende dat economische ontwikkeling, sociale ontwikkeling en milieubescherming onderling met elkaar verweven zijn en hand in hand gaan met duurzame ontwikkeling, wat het kader is voor onze inspanningen om de kwaliteit van leven voor eenieder te verbeteren, zoals ook bedoeld in paragraaf 36 van de Verklaring van Peking, die op 15 september 1995 is aangenomen op de vierde Wereldvrouwenconferentie in Peking,
- F. overwegende dat demilieubescherming één van de prioriteiten van de EU is en dat de Commissie derhalve met deze doelstelling rekening behoort te houden in al haar beleid met betrekking tot ontwikkelingslanden,
- G. overwegende dat de Commissie zich een voorvechtster wil betonen van de agenda voor doeltreffendheid van de hulp en dat zij zich in dat verband twee onderling sterk verweven doelen heeft gesteld, te weten: (i) uitvoering geven aan de Verklaring van Parijs en verbeteren van haar eigen hulpprogramma's; en (ii) ondersteunen van lidstaten bij de uitvoering van de Verklaring van Parijs en vergroten van de doeltreffendheid van hun eigen hulp,
- H. overwegende dat uit recente cijfers van de OESO blijkt dat de totale hulp van de EU in 2007 aanzienlijk is afgenomen,
- I. overwegende dat de toezeggingen van de EU voor meer en betere hulp onder meer zou moeten inhouden dat zij haar ODA verhoogt tot 0,56 % van het bruto nationaal inkomen (bni) in 2010, dat nieuwe, stabielere en beter voorspelbare hulpregelingen worden ontwikkeld en tegelijkertijd een verbetering van coördinatie en complementariteit wordt bevorderd door te werken aan gezamenlijke meerjarenprogramma's op basis van plannen en systemen van partnerlanden, dat de hulp verder wordt ontkoppeld en dat de technische bijstand wordt hervormd om beter aan te sluiten bij nationale prioriteiten; overwegende dat van 2006 op 2007 het percentage van het Europese bni dat aan officiële ontwikkelingshulp wordt besteed voor het eerst sinds het jaar 2000 is gedaald, van 0,41 % naar 0,38 %, en dat de EU zich dus dubbel zo hard moet inspannen om de doelstelling van de MDG te halen, die er in voorziet dat in 2005 0,7 % van het bni van de EU aan wordt besteed,
- J. overwegende dat op grond van artikel 180 van het EG-Verdrag, bekrachtigd in het door het Verdrag van Lissabon toegevoegde artikel 188, D, het beleid voor ontwikkelingssamenwerking van de Unie en dat van de lidstaten elkaar moeten aanvullen en versterken en de lidstaten en de Unie met het oog daarop moeten streven naar een betere afstemming tussen donoren en een betere verdeling van het werk, wat ertoe zal bijdragen de hulp doeltreffender te maken,
- K. overwegende dat, wanneer het beleid van de EU op de diverse terreinen onvoldoende wordt afgestemd, de ambitieuze doelstellingen van de Europese consensus voor ontwikkeling en daartoe behorende andere beleidsdoelstellingen op onder meer het gebied van migratie en handel nadelig kunnen zijn voor de aandacht voor ontwikkeling en de consensus zouden kunnen ondermijnen die met de internationale hulpagenda over armoedebestrijding is bereikt, en in dit verband wijzend op paragraaf 35 van de Europese consensus voor ontwikkeling, waarin wordt aangegeven dat „het [...] van belang [is] dat de beleidslijnen op andere gebieden dan ontwikkeling de inspanningen van ontwikkelingslanden ter verwezenlijking van de MDG's ondersteunen”,
- L. overwegende dat de „brain drain” in ontwikkelingslanden heeft geleid tot een ernstig tekort aan personeel in de gezondheidszorg en aan ander vakbekwaam personeel, waardoor hulp vervolgens in het veld vaak niet doeltreffend kan worden verleend,
- M. overwegende dat het hulpsysteem steeds gecompliceerder wordt, hetgeen blijkt uit een sterke toename van het aantal hulpkanalen, een versnippering van hulpstromen, een toenemende oormerking van hulp en een steeds grotere rol van opkomende economieën in de samenwerking met ontwikkelingslanden, waardoor de hulp versnipperd raakt en donoractiviteiten elkaar op wereldwijd, nationaal of sectorniveau overlappen,

Donderdag, 22 mei 2008

- N. overwegende dat in de komende jaren de instellingen onder meer voor de uitdaging staan om de 12 nieuwe leden van de EU hun rol van opkomende donor zo goed mogelijk te laten vervullen, aangezien sommige van deze landen moeite hebben om zich te conformeren aan de standaard richtsnoeren voor ontwikkelingssamenwerking van het hulpsysteem dat wordt aanbevolen door de DAC van de OESO,
- O. overwegende dat deze situatie een belemmering kan vormen voor een doeltreffende hulpverlening,
- P. overwegende dat het huidige systeem voor toekenning van hulp te vaak tekort schiet en vele arme landen en belangrijke sectoren, onder meer gezondheidszorg, onderwijs, sociale cohesie en gelijke kansen voor mannen en vrouwen, slechts in beperkte mate hulp krijgen toegewezen,
- Q. overwegende dat de EU voor „wees-” of verwaarloosde landen en sectoren een oplossing wil vinden in het kader van haar reeds hiervoor genoemde gedragscode inzake de arbeidsverdeling binnen het ontwikkelingsbeleid, en begint na te denken over toewijzingen in geval van kwetsbare situaties,
- R. overwegende dat zowel het Parlement, via de procedure voor toezicht op het Instrument voor ontwikkelingsamenwerking (Development Cooperation instrument — DCI), dat is ingesteld bij Verordening (EG) nr. 1905/2006 ⁽¹⁾ (DCI-verordening), als individuele lidstaten zich bezorgd hebben getoond over het feit dat de uitbanning van armoede als primair doel in de praktijk niet altijd gestalte krijgt,
- S. overwegende dat uit vele studies is gebleken dat een daadwerkelijke verantwoordingsplicht voor het gebruik van hulp met betrokkenheid van burgers een van de belangrijkste indicatoren voor doeltreffende hulp is, maar dat het bij de hulp nog steeds aan transparantie en openheid ontbreekt en dat dit gebrek aan transparantie voor regeringen, lokale overheden en maatschappelijke organisaties in begunstigde landen de toegang tot informatie bemoeilijkt en in die zin een grote belemmering vormt voor meer zeggenschap over de hulp,
- T. overwegende dat hulp vaak nog wordt uitgekeerd op basis van de eigen prioriteiten en tijdschema's van donoren, zonder dat voldoende wordt getracht om rekening te houden met nationale prioriteiten voor planning en ontwikkeling of nationale begrotingsprocedures, waardoor het voor de ontvangers bijzonder moeilijk is om goede begrotingen op te stellen of om vooruit te plannen, en parlementen, maatschappelijke organisaties en anderen bijzonder moeilijk toezicht kunnen uitoefenen op hulpstromen en doeltreffendheid,
- U. overwegende dat het gebruik van landensystemen van wezenlijk belang is voor de doeltreffendheid van de hulp en moet worden beschouwd als een belangrijk middel om de eigen inbreng van partnerlanden in beleidsontwikkeling en -uitvoering te vergroten; derhalve overwegende dat door de toepassing van landensystemen nationale ontwikkelingsstrategieën en uitvoeringskaders van partnerlanden naar verwachting zullen versterken,
- V. overwegende dat volgens een recent onderzoek van de OESO naar het toezicht op de Verklaring van Parijs het gebrek aan vraaggestuurde technische bijstand een kernpunt is voor regeringen van ontwikkelingslanden omdat veel technische bijstand nog steeds gekoppeld en te duur is, en vaak niet effectief is bij het ontwikkelen van lokale capaciteit, zoals bedoeld in artikel 31 van de DCI-verordening,
- W. overwegende dat de rol van nationale parlementen van het grootste belang is voor het vergroten van het bewustzijn en het stimuleren van hervormingen van de hulparchitectuur, te weten door behandeling en goedkeuring van ontwikkelingskaders en -budgetten, financiering van armoedegerelateerde sectoren, bevordering van de taakverdeling en het aanspreken van regeringen op de uitvoering van de Verklaring van Parijs,
- X. overwegende dat lokale overheden altijd bij ontwikkelingsbeleid moeten worden betrokken omdat zij door hun deskundigheid en kennis van de lokale behoeften in de dagelijkse praktijk de schakel met de bevolking vormen en de kloof met de landelijke overheid kunnen dichten,
- Y. overwegende dat maatschappelijke organisaties een wezenlijke rol vervullen, zowel als partner in de politieke dialoog over de doeltreffendheid van hulp als bij de vaststelling van hulpprioriteiten, en als „waakhond” die toezicht houdt op de uitgaven van de overheid,

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1905/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 tot invoering van een financieringsinstrument voor ontwikkelingssamenwerking (PB L 378 van 27.12.2006, blz. 41).

Donderdag, 22 mei 2008

- Z. overwegende dat het DCI bepaalt dat ten hoogste 15 % van de thematische kredietlijn voor niet-gouvernementele organisaties en lokale overheden voor laatstgenoemden wordt bestemd en dat deze positieve ontwikkeling in de richting van een grotere doeltreffendheid van de hulp bij de lidstaten gepaard zou moeten gaan met een ruimere toepassing van gedecentraliseerde samenwerking van de kant van de lidstaten,
- AA. overwegende dat de EU moet waarborgen dat de agenda voor doeltreffendheid van de hulp die zal voortvloeien uit het derde Forum op hoog niveau dat in september 2008 in Accra zal worden gehouden, gericht is op de vermindering en, op de lange termijn, de uitbanning van armoede,
- AB. overwegende dat zowel een kwalitatieve verbetering als een kwantitatieve verruiming van de hulp van wezenlijk belang is voor het bereiken van de MDG's en dat de doeltreffendheid van de hulp niet als voorwendsel mag worden gebruikt om de verplichtingen die de lidstaten in bovengenoemde Consensus van Monterrey zijn aangegaan, niet na te komen,
- AC. overwegende dat de Europese consensus inzake ontwikkeling gelijke kansen voor mannen en vrouwen als doel op zichzelf beschouwt en de EU verplicht om in al haar vormen van ontwikkelingssamenwerking meer gewicht te geven aan haar benadering van gelijke kansen voor mannen en vrouwen, en overwegende dat de Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad getiteld „Gelijke kansen voor vrouwen en mannen en versterking van de positie van vrouwen binnen de ontwikkelingssamenwerking” (COM(2007)0100) de EU-donoren verplicht tot daadwerkelijke tenuitvoerlegging van strategieën en werkwijzen die voor vrouwen echt resultaten opleveren,
- AD. overwegende dat de totstandkoming van vrede op lokaal, nationaal, regionaal en mondiaal niveau mogelijk is en onlosmakelijk is verbonden met de emancipatie van vrouwen, omdat zij een drijvende kracht vormen voor het gezinsleven en de opvoeding van kinderen, maar ook voor overheidsinitiatieven, de beslechting van conflicten en de bevordering van duurzame vrede op alle niveaus, zoals ook aangegeven in paragraaf 18 van de hierboven genoemde Verklaring van Peking,
1. roept de lidstaten en de Commissie op om gezamenlijk alles in het werk te stellen om te waarborgen dat de EU met één stem spreekt, om de uitvoering van de hulp af te stemmen op de prioriteiten van partnerlanden en om hun maatregelen beter te harmoniseren en transparanter, voorspelbaarder en als geheel doeltreffender te maken;
  2. benadrukt dat de Commissie de integriteit van de ontwikkelingsagenda moet bewaren, zich nadrukkelijk op het uiteindelijke doel van uitroeiing van armoede moet blijven richten en de nadruk moet leggen op de effectieve en tevens resultaatgerichte uitvoering van beleidsprioriteiten;
  3. benadrukt dat de stijging van de grondstoffenprijzen een wezenlijke rol heeft gespeeld bij het ontstaan van de huidige wereldwijde voedselcrisis, die mogelijk alle inspanningen teniet doet die reeds zijn geleverd om de doeltreffendheid van de hulp te vergroten, en verzoekt de Commissie en alle lidstaten om elke maatregel te steunen die kan bijdragen aan een stabilisering van de prijs van grondstoffen voor ontwikkelingslanden;
  4. roept de Commissie op om nieuwe leden met geëigende procedures te ondersteunen bij hun integratie in de steeds meer gecoördineerde internationale benaderingen van ontwikkelingsbeleid en uitvoering, om samen met nieuwe lidstaten aan te geven hoe zij de aanvullende doelstellingen over de doeltreffendheid van de hulp waarover op het Forum op hoog niveau in Parijs overeenstemming is bereikt, zullen verwezenlijken en om na te gaan hoe het pad kan worden geëffend voor een eventuele gezamenlijke programmering; wijst er in dit verband op dat de nieuwe lidstaten hebben toegezegd dat zij in 2010 0,17 % van hun bni aan officiële ontwikkelingshulp zullen besteden en in 2015 0,33 %, en dat met hun toekomstige bijdragen de rol van de EU op het gebied van ontwikkelingssamenwerking moet worden versterkt;
  5. erkent de vitale rol van democratische zeggenschap en parlementair toezicht in ontwikkelingslanden voor het waarborgen van de doeltreffendheid van hulp, de noodzaak voor de EU om aan parlementen van ontwikkelingslanden middelen ter beschikking te stellen en de ontwikkeling van capaciteit te ondersteunen om te waarborgen dat zij beschikken over voldoende capaciteit om de begrotingen van hun regeringen te onderzoeken en te bewaken, en het belang van een betere rapportage van resultaten aan het Europees Parlement, maatschappelijke organisaties en de lidstaten, waardoor het vertrouwen in programma's van de Gemeenschap kan groeien, de verantwoordingsplicht kan toenemen en een beter strategisch overzicht kan ontstaan; verzoekt de Commissie in dit verband een nieuwe indicator voor te stellen voor het volgen van de parlementaire controle;

Donderdag, 22 mei 2008

6. roept de Commissie en de lidstaten op om met name voor begrotingssteun gezamenlijk prestatie-indicatoren te ontwikkelen die aansluiten bij de MDG-indicatoren, waardoor nationale parlementen, lokale overheden en lokale maatschappelijke organisaties alsmede het Europees Parlement inzicht kunnen krijgen in de resultaten van EU-bijdragen;
7. roept de Commissie en de lidstaten op om te waarborgen dat beleid van de EU alsmede de hulparchitectuur in overeenstemming zijn met het in de Verklaring van Parijs verankerde beginsel van resultaatgericht beheer, zodat met name resultaten kunnen worden bereikt op het gebied van de MDG's die het minst waarschijnlijk zullen worden gehaald volgens het verslag van de Verenigde Naties over de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling in 2007, waaronder het vijfde MDG;
8. verzoekt de Commissie een matrix op te stellen van alle financiële instrumenten waaruit zij middelen voor goed bestuur heeft toegekend, of het nu gaat om het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF), het DCI, de strategie EU-Afrika of de gelden die aan Afrikaanse regeringen zijn toegekend voor goed bestuur, om de samenhang van beleid en een goed beheer van deze middelen te waarborgen;
9. verzoekt de Commissie en de lidstaten om de totstandkoming en toepassing te ondersteunen van innovatieve financieringsregelingen teneinde er substantieel aan bij te dragen dat de MDG's binnen de gestelde termijnen worden gehaald; benadrukt dat deze aanvullende middelen reeds gedane toezeggingen voor officiële ontwikkelingshulp niet kunnen vervangen;
10. steunt de keuze van de Commissie om ruimer gebruik te maken van begrotingssteun, maar moedigt de Commissie tegelijkertijd aan om de problemen van dit type hulp nader te onderzoeken;
11. verzoekt de lidstaten en hun nationale parlementen werk te maken van de taakverdelingsagenda, met name zoals deze is uiteengezet in de bovengenoemde gedragscode inzake de taakverdeling in ontwikkelingsbeleid, en om werkbare plannen te maken voor de wijze waarop zij voornemens zijn deze uit te voeren, teneinde de Europese hulpinspanningen te verbeteren en tegelijkertijd te waarborgen dat deze agenda ook van partnerlanden uitgaat, en niet alleen van donorlanden;
12. benadrukt dat de taakverdeling van landen zelf moet uitgaan, op de beginselen van de Verklaring van Parijs moet zijn gebaseerd, resultaatgericht moet zijn en moet leiden tot voldoende financiering van alle sectoren in elk partnerland;
13. steunt de herziening en uitbreiding van het initiatief voor een DonorAtlas, teneinde een coherenter beleidsdialoog tussen de Europese donoren uit verschillende landen te bevorderen;
14. wijst erop dat corruptie tot misbruik van voor ontwikkeling bestemde gelden leidt en daarmee een grotere doeltreffendheid van de hulp in aanzienlijke mate belemmert; roept de Commissie op om het toezicht op toegekende ontwikkelingshulp te verbeteren en om begunstigden van de hulp te stimuleren om internationale en regionale overeenkomsten op dit gebied te ratificeren en strikt toe te passen;
15. roept de Commissie op om te zorgen voor een grotere verantwoordingsplicht voor en transparantie van de procedures van partnerlanden voor het beheer van overheidsfinanciën, zodat de zekerheid bestaat dat hulp voor de beoogde doelen wordt aangewend, om daarmee zowel de eigen inbreng als de vermindering van armoede te stimuleren;
16. verzoekt de Commissie en de Raad om concrete maatregelen te nemen om corruptie te bestrijden, met name door steun aan initiatieven van maatschappelijke organisaties om transparantie te waarborgen bij het gebruik van door de EU verleende hulp, en door alle lidstaten en partnerlanden aan te sporen om het verdrag van de Verenigde Naties tegen corruptie van 2003 te ratificeren;
17. steunt de rol van de Commissie bij de afstemming van de ontwikkelingssamenwerking tussen de lidstaten op hoofdkantoren en in het veld en benadrukt de meerwaarde die ontstaat wanneer de Commissie een leidende rol vervult in de politieke dialoog tussen de EU en de partnerlanden, op basis van de gemeenschappelijke waarden van de EU, waaronder de bevordering van de mensenrechten en gelijke kansen voor mannen en vrouwen;

Donderdag, 22 mei 2008

18. roept de Commissie op om verder te gaan met het vereenvoudigen van procedures, waaronder die voor de uitvoering van hulp, verantwoordelijkheden verder te decentraliseren en van delegaties toe te rusten met voldoende middelen (qua personeel en deskundigheid) en om, wanneer de noodzaak daartoe bestaat, controle of invloed uit te oefenen op de invulling en de procedure voor de goedkeuring van de thematische en regionale begrotingslijnen, voor het vervullen van hun verantwoordelijkheden; beklemtoont dat het belangrijk is de toekomstige Europese dienst voor extern optreden te voorzien van voldoende ontwikkelingsgerichte middelen;
19. verzoekt de Commissie eveneens regelmatige contacten tussen en gemeenschappelijke inspanningen van haar delegaties, de maatschappelijke organisaties en de lokale overheden aan te moedigen, teneinde beter rekening te houden met de behoeften en prioriteiten van de partnerlanden en zo bij te dragen aan een betere besteding van de hulp, de voornaamste doelstelling van de Verklaring van Parijs;
20. benadrukt de noodzaak van verbetering van de richtsnoeren en methodieken voor het toezicht op de Verklaring van Parijs, om de gezamenlijke interpretatie van de door het Forum op hoog niveau in Parijs vastgestelde agenda te verbeteren en een samenhangende vergaring te waarborgen van informatie over indicatoren in de belangrijkste landen die hulp ontvangen; beklemtoont de noodzaak ervoor te zorgen dat donorlanden hun hulpbeloften nakomen en roept de lidstaten op de toegankelijkheid van hun relevante gegevens te verbeteren, om grotere transparantie en verantwoordingsplicht inzake rapportering over de hulp te vergemakkelijken; benadrukt bijgevolg de noodzaak gebruik te maken van nauwkeurige indicatoren voor tussentijdse evaluatie, om op basis daarvan de maatregelen die nodig zijn om de doelstellingen voor 2010 te bereiken, aan te passen en/of te intensiveren;
21. benadrukt dat een plan moet worden ontwikkeld voor toezicht op de middellange termijn, waarmee de vooruitgang kan worden bewaakt en concrete maatregelen kunnen worden bevorderd om landen meer zelf toezicht te kunnen laten uitoefenen, om synergie tussen nationaal en internationaal toezicht mogelijk te maken en om te voorkomen dat overlappingsen ontstaan bij het toezicht op de toezeggingen van de EU in het kader van de Verklaring van Parijs;
22. roept de Commissie op om de definities inzake sectorale toewijzingen van ODA te verduidelijken, om zo de resultaten samenhangender te maken en de transactiekosten voor het beheer van gegevens van de lidstaten en de Commissie op landniveau te verlagen; verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat de ODA-definities niet uitgebreid worden tot niet-hulpposten zoals militaire uitgaven;
23. verzoekt de Commissie en de lidstaten zich, overeenkomstig hun tijdens de wereldtop voor sociale ontwikkeling in Kopenhagen van 5-12 maart 1995 aangegane verbintenis, te richten naar het verzoek van de maatschappelijke organisaties om minstens 20 % van de ontwikkelingshulp te wijden aan de verbetering van openbare basisdiensten, zoals onderwijs, gezondheid, toegang tot water en sanitaire infrastructuur;
24. spoort de leden van de DAC van de OESO, die ter zake gezaghebbend is, aan om zo snel mogelijk een definitie van ontwikkelingssamenwerking op te stellen die definitief een einde maakt aan het misbruik van hulp voor doeleinden die niets met ontwikkeling te maken hebben, aangezien dit misbruik slechts mogelijk is omdat de huidige officiële definitie van ontwikkelingshulp extreem ruim is;
25. roept de Commissie en de lidstaten op om hun hulp, met name technische bijstand, voedselhulp en steun voor voedseltransporten, volledig te ontkoppelen voor landen die in aanmerking komen voor steun uit het EOF in overeenstemming met de DAC-aanbeveling van de DAC van de OESO uit 2001 en met artikel 31 van de DCI-verordening;
26. verzoekt de Commissie en de lidstaten de beleidgerichte conditionaliteit af te schaffen, inzonderheid de conditionaliteit voor het economische beleid, een gemeenschappelijke kijk op de centrale prioriteiten te bevorderen en hun invloed aan te wenden om de Wereldbank en het Internationaal Monetair Fonds ertoe te brengen dit standpunt over te nemen; wil met name dat de strategie van „hulp voor handel” ten goede komt aan alle ontwikkelingslanden en niet alleen diewelke instemmen met een grotere liberalisering van hun markten, meer bepaald in het kader van de Economische Partnerschapsovereenkomsten;
27. benadrukt dat de internationale financiële instellingen en de donorlanden de voorwaarden voor de toekenning van ontwikkelingshulp openbaar moeten maken, zodat echte democratische controle door de parlementen, de lokale overheden en de maatschappelijke organisaties mogelijk is;

Donderdag, 22 mei 2008

28. benadrukt dat hulp moet worden uitbetaald volgens de eigen prioriteiten en tijdschema's van partnerlanden en in overeenstemming met de nationale prioriteiten voor planning en ontwikkeling, of met de tijdschema's voor de nationale begroting;
29. benadrukt dat met een betere coördinatie tussen de Commissie en de lidstaten het probleem van weeslanden en -sectoren opgelost zou moeten worden, en onderstreept dat in dit verband een actualisering en nadere uitwerking van de Donoratlas relevant is;
30. benadrukt de noodzaak van toenemende verbetering bij het bereiken van de MDG's inzake de gezondheid, met name met betrekking tot kwetsbare situaties en van coördinatie bij de Commissie tussen DG Humanitaire hulp (ECHO) en DG Ontwikkeling in de gehele humanitairehulpfase, overgangsfase en ontwikkelingsfase (samenhang van noodhulp, herstel en ontwikkeling), zoals bijvoorbeeld verklaard in de Europese Consensus inzake humanitaire hulp ⁽¹⁾;
31. onderstreept de noodzaak van intensivering van het overleg van de Commissie met partners uit maatschappelijke organisaties op hoofdkantoren en in het veld door middel van beter gestructureerde vergaderingen over aangelegenheden op het gebied van beleid, strategische programmering en doeltreffendheid van de hulp, met inbegrip van de vereisten voor uitnodigingen tot het indienen van voorstellen, uitbetalingsprocedures, financiële controle van projecten en toezicht en evaluatieprocessen; roept de regeringen van donor- en partnerlanden op om te zorgen voor volledige en betekenisvolle participatie van maatschappelijke organisaties en lokale overheden bij de planning, de uitvoering en de beoordeling van budgetten en programma's alsmede het toezicht daarop, en om de noodzakelijke voorwaarden voor het vervullen van deze rollen te steunen;
32. benadrukt dat de betrokkenheid van vrouwen en vrouwenbewegingen bij de formulering en uitvoering van het beleid en de programma's, de uitvoering, het toezicht en de evaluatie moet worden beschouwd als een integraal deel van het garanderen van een echte eigen inbreng, gezien de onevenredige weerslag van armoede op vrouwen;
33. benadrukt dat lokale overheden in zowel de lidstaten als de partnerlanden van de EU moeten worden betrokken bij de verwezenlijking van de doelen van de Verklaring van Parijs, en dit in alle fasen van het opstellen, de uitvoering en de evaluatie van het ontwikkelingsbeleid;
34. wijst er andermaal op dat de leden van de diaspora een doorslaggevende rol kunnen spelen in het verbeteren van de doeltreffendheid van de Europese hulp; verzoekt de Commissie en de lidstaten derhalve hen meer te betrekken bij het opstellen en de uitvoering van Europese ontwikkelingsprogramma's; benadrukt bovendien dat betrokkenheid van buitenlandse personen of personen van buitenlandse oorsprong bij een partnerschap tussen de EU en hun land van herkomst een krachtige integratiemotor vormt;
35. meent dat transparantere informatie over hulpstromen een van de belangrijkste doelstellingen is met het oog op de verbetering van het doeltreffende gebruik van hulp en de wederzijdse verantwoording alsmede op een tijdige openbare verspreiding van volledige informatie over alle toegezegde, toegewezen en uitbetaalde hulp, met inbegrip van de publicatie van betrouwbare tijdschema's per land voor hulptoezeggingen en -uitgaven; meent dat de lidstaten en partnerlanden alle documenten met betrekking tot de planning, uitvoering en evaluatie van hulpstrategieën en -projecten automatisch, tijdig en proactief openbaar zouden moeten maken en dat de publicatie, in talen en vormen die afgestemd zijn op de belanghebbenden, van informatie die inspraak in besluitvorming mogelijk maakt, deel moet uitmaken van deze openbaarmaking;
36. roept de Commissie en de lidstaten op om op dit gebied vooruitgang te boeken door steun aan de totstandkoming van boekhoudkundige normen voor eisen ten aanzien van de openbaarmaking van externe bijstand en door samenwerking met maatschappelijke organisaties, nationale parlementen, lokale overheden en internationale organisaties, om te komen tot goede werkwijzen bij de registratie van hulpstromen in nationale begrotingen;
37. vraagt de Commissie en de lidstaten met klem om hun hulp af te stemmen op het landensysteem door gebruik te maken van algemene en sectorale begrotingssteun, die gebaseerd moet zijn op een degelijk armoedebestrijdingsplan dat de binnenlandse verantwoordingsplicht versterkt en dat gekoppeld moet zijn aan het gezamenlijke engagement armoede terug te dringen, de millenniumdoelstellingen voor de ontwikkeling te halen, de mensenrechten te eerbiedigen en het toezicht, het financieel beheer en de verantwoordingsplicht te versterken en te verbeteren;

⁽¹⁾ Gemeenschappelijke verklaring van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten in het kader van de Raad bijeen, het Europees Parlement en de Europese Commissie, getiteld „De Europese Consensus over humanitaire hulp” getekend op 18 december 2007 (PB C 25 van 30.1.2008, blz. 1).

Donderdag, 22 mei 2008

38. benadrukt dat de Commissie en de lidstaten toenemende en voorspelbare financiering moeten bieden in de vorm van hulptoezeggingen voor meerdere jaren (3 of meer) die gebaseerd zijn op duidelijke en transparante criteria en resultaten inzake de uitbanning van armoede, met inbegrip van specifieke sectorale resultaten, waarover met partnerlanden overeenstemming is bereikt, en dat deze toezeggingen tijdig en transparant moeten worden nagekomen om de investering in het opbouwen van menselijke hulpbronnen mogelijk te maken, wat van vitaal belang is om de doeltreffendheid van de hulp te verbeteren; is verheugd over het initiatief om contracten over de MDG's te sluiten en zo te zorgen voor een meer voorspelbare vorm van begrotingssteun op de langere termijn; benadrukt echter dat dit een grote inspanning van de partnerlanden inhoudt om de MDG's te verwezenlijken en dat een sterk resultaatgericht, permanent toezicht nodig is; is verheugd over het MDG-contract als een van de mogelijke manieren om de voorspelbaarheid van hulp te verhogen;
39. merkt op dat in de meeste ontwikkelingslanden de meeste millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling niet zullen worden gehaald tegen 2015; dringt er bij de lidstaten op aan jaarlijkse tijdschema's op te stellen om hun beloften na te komen;
40. erkent dat het belangrijk is dat doelen worden gesteld om technische bijstand geleidelijk voor 100 % vraaggestuurd te maken en af te stemmen op de nationale strategieën van partnerlanden;
41. benadrukt dat technische bijstand die is gebaseerd op de behoeften die de begunstigde landen en de maatschappelijke organisaties hebben geuit, en niet op de prioriteiten van de donorlanden, het mogelijk moet maken om zowel de middelen van de EU-partnerlanden als de eigen plaatselijke inbreng te versterken;
42. stelt vast dat de hervorming van de hulpverlening slechts één van de maatregelen is die de EU moet nemen, naast een betere afstemming van haar handels-, veiligheids-, migratie-, landbouw-, visserij-, energie-, milieu-, klimaatveranderings- en ander beleid op de ontwikkelingsdoelstellingen, ten behoeve van de ontwikkelingslanden en ter bevordering van een eerlijk internationaal financieel en handelssysteem dat ontwikkeling begunstigt; herinnert in dit opzicht aan paragraaf 35 van de Europese Consensus inzake ontwikkeling, waarin staat dat „het belangrijk is dat niet op ontwikkeling gericht beleid de inspanningen van ontwikkelingslanden ondersteunt om de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling te realiseren”;
43. herinnert eraan dat de landen die de Verklaring van Parijs ondertekend hebben, zich ertoe verbonden hebben de strategische milieueffectbeoordelingen op sectoraal en nationaal niveau tot een goed einde te brengen; verzoekt de Commissie derhalve zich hiernaar te richten, teneinde het effect van haar beleidsvoering te beoordelen, meer bepaald op de klimaatverandering, de woestijnvorming en de biodiversiteit in de ontwikkelingslanden;
44. benadrukt dat het werk rond de doeltreffendheid van de hulp gepaard moet gaan met een betere voorlichting van de burgers van de donorlanden over de doelstellingen, de uitvoeringsmodaliteiten en de ontvangers van de ontwikkelingshulp;
45. wijst er andermaal op dat in de Europese Consensus inzake ontwikkeling gendergelijkheid wordt erkend als een doelstelling op zich, en dat dit derhalve een kerngebied voor het debat over de doeltreffendheid van hulp zou moeten zijn;
46. erkent dat de agenda's inzake kwantiteit van de hulp en kwaliteit van de hulp onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn en dat er, willen de doelstellingen inzake doeltreffendheid van de hulp worden gehaald, moet worden vastgehouden aan de bestaande kwantitatieve doelstellingen, waarmee alle EU-lidstaten hebben ingestemd; dringt er in dit verband bij de Commissie en de lidstaten op aan hun engagement voor de verwezenlijking van de collectieve streefcijfers van 0,56 % van het bni voor de officiële ontwikkelingshulp in 2010 en 0,7 % van het bni in 2015 opnieuw te bevestigen, de hulp op te voeren en ambitieuze meerjarige tijdschema's op te stellen om de geleidelijke verhoging van de hulpbudgetten te meten;
47. benadrukt het belang van een sterk genderperspectief in iedere fase van de programmering, de uitvoering, het toezicht en de evaluatie;
48. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de Commissie voor Ontwikkelingsbijstand van de OESO, alsmede aan de nationale parlementen van de lidstaten.